

[Kyed.]

Forhold til Produktionsomkostningerne for Korn herhjemme, i rimeligt Forhold til Flæskeproduktionen og i rimeligt Forhold til det indenlandske Prisniveau med Hensblik paa Brødpriserne. Gennem en saadan Ordning vilde man opnaa, uden at Kornhandelen skulde centraliseres, at der blev skabt en rimelig Pris for den hjemlige Korn dyrker, der er henvist til direkte Salg for en Del af hans Kornproduktion, og samtidig en rimelig Pris i Forhold til Flæskepriserne for den Landmand, der har faaet Produktionsret til saa mange Svin, at hans egen Kornavl ikke kan dække Forbruget, men han er henvist til at supplere den ved Indkøb af Korn fra anden Side.

Med Hensyn til Fordelingen af de indkomne Kornafgifter gik Venstres Forslag ud paa, at den skulde ske i Forhold til Grovfoderproduktionen eller den Mælkeproduktion, der svarer hertil, og den Mælkeproduktion eller Grovfoderproduktion, som ikke kunde faa Del i den samtidig fra vor Side foreslaaede Prishævning af Mejeriprodukter, der sælges paa det indenlandske Marked. Sagen er nemlig den, at Forbrugerne her i Landet faar leveret deres Forbrug af Mejeriprodukter til under Fremstillingsprisen, hvad Landbrugets Andel i disse Priser angaar. Man er fra alle Sider og man var fra alle fire Partiers Repræsentanter i Landbokommissionen enig om, at saaledes er de faktiske Forhold, og vi var ogsaa enige om, at Forbrugerne ikke har noget rimeligt Krav paa at faa deres Mejeriprodukter til disse Priser. (*Prieme*: Hvorfor tager De saa ikke noget mere for dem?). Ja, det er nu foreløbig mig, der har Ordet. Ligeledes var man fra alle Sider i Kommissionen enig om, at danske Forbrugere profiterer af den særlige Toldbeskyttelse, som England har lagt paa dansk Smør, og som medfører, at de danske Forbrugere faar deres Mejeriprodukter til en saa meget lavere Pris, i Virkeligheden en Forskel svarende til ca. 35 Ø. pr. Kilo Smør. Ifølge denne Erkendelse havde vi for saa vidt berettiget Haab om at kunne faa gennemført et Forslag, der hævdede Hjemmemarkedets Priser paa Mejeriprodukter, om end ikke til Produktionspriser, hvad alle erkendte vi havde Krav paa, saa dog til Priser saa høje, at nævnte Særfordele for danske Forbrugere blev borttaget fra disse og ydet Landbruget. Imidlertid lod det sig ikke gennemføre. Ved en Kombination af Kornkassens Fordeling og denne Prishævning for Hjemmemarkedets Mejeriprodukter vilde det have været muligt at skabe en

Ordning, der betingede en ligelig Fordeling af de Midler, man fik i Hænde for Grovfoderproduktionen herhjemme. Men det fandt ikke fornøden Tilslutning i Landbokommissionen, og Venstre blev herefter begrænset til Kravet om en Smør- og Margarineordning.

Men ogsaa dette Krav mødte stærk Modstand, til Trods for at vi stillede de mest moderate Fordringer, idet vi kun forlangte en Pris, der svarede til Prisen for Smør i 1914, og en Margarineafgift, som stod i rimeligt Forhold hertil. Vanskelighederne ved at gennemføre Kravet blev ikke mindre, da vi stod alene med dette Krav som ufravigelig Betingelse for at gaa med til en Kornordning. Fra anden Side havde man ganske vist ogsaa Ønske om at faa en Smør- og Margarineordning, men som de konservative Blade Gang paa Gang fremhævede i de Dage, Forhandlingerne stod paa, var Venstre det eneste Parti, der stillede dette Krav som ufravigelig Betingelse for at gennemføre den Kornordning, vi i de foregaaende Forhandlinger, som var lange og trange, møjsommeligt havde arbejdet os til. Men en Følge af det, jeg her har fremhævet, blev, at den Smør- og Margarineordning, der endelig opnaaedes Enighed om, ikke indeholdt, hvad Venstre havde ønsket, og heller ikke var en Ordning, vi følte os tilfredsstillede ved, hvad der jo fremgaar af den Særdtalelse, Venstres Medlemmer i Landbokommissionen fremsatte i den Betænkning, der blev fremsendt til Landbrugsministeren.

Den Enighed, der i Landbokommissionen opnaaedes om det Forslag, jeg her har omtalt, fremkom som anført paa Bekostning af betydelige Indrømmelser fra vor Side, og Kommissionens Indstilling kunde derfor kun opfattes som en endelig Afgørelse, der ikke vilde blive underkastet Forringelse ved at blive omsat i Lovsform i Ministeriet, ligesom der ej heller under Kommissionsforhandlingerne blev antydet det mindste om, at der vilde blive lænket andre sociale Krav til de nævnte Ordninger end dem, der var forhandlet om i Landbokommissionen, og af hvilke vi var gaaet ind paa Kravet om at yde 2 Mill. Kr. af Kornkassens Afgifter til Kød til de arbejdsløse.

Som Følge af de i Kommissionen givne Indrømmelser og i Betragtning af den derefter fremkomne enstemmige Vedtagelse maa jeg beklage, at det fremsatte Kornlovsforslag endnu yderligere er forringet paa sin Gang gennem Ministeriet. Jeg kan desværre ikke som den ærede socialdemokra-